

[Ellemann-Jensen]

Under de meget lange og meget vanskelige forhandlinger, der har været om denne afgift, har vi fra venstre hele tiden ønsket, at afgiftsområdet bliver så bredt, at vi kunne nå frem til meget lave afgiftssatser. Ministeren lovede da også her ved første behandling, at han hurtigt vil undersøge mulighederne for at brede afgiften ud og nedsætte satserne. Det tilsagn fra ministeren har været afgørende for, at vi i venstre i overensstemmelse med forliget nu kan gå ind for en afgift på et mere begrænset område, nemlig først og fremmest drikkevareemballageer.

Under forarbejdet til lovforslaget pegede vi bl. a. fra venstres side på en lang række forskellige emballager, der muligvis kunne inddrages under afgiften for at få satserne sat ned. Ministeren valgte så en enkelt ting ud, nemlig de plastbægre, der optrådte i den famøse og nu heldigvis forsvundne § 3 i lovforslaget. Ministeren havde ment, at det lod sig administrere at lægge afgift på plastbægre til viktualievarer, men det viste sig meget hurtigt under udvalgsarbejdet, da vi fik reaktioner fra de berørte erhverv, at det var en umulig opgave. Opgaven var umulig, fordi der her var pillet en lille ting ud af en stor samlet helhed, og så fordi ministeren ikke i tide havde forhørt sig hos sagkundskaben.

I det hele taget har det nok været karakteristisk for arbejdet med dette lovforslag, at sagkundskaben og de berørte virksomheder er kommet ind i billedet på et alt for sent tidspunkt, og det håber jeg ministeren har lært af til en anden gang. Når man hertil lægger ministerens utrolige stædighed, så er det meget vanskeligt at nå frem til et for alle parter tilfredsstillende resultat. Det resultat, der ligger her nu med ministerens ændringsforslag, var det bedste, vi kunne komme frem til inden for de rammer, der var givet os på forhånd med forligsteksten fra august, og det resultat mener vi er til at leve med.

Jeg må sige, at hr. Thorndahls valg af adjektiver virker hysterisk. Vist er det ikke en rar afgift. Hvilke afgiftslove er overhovedet rare? Men som lovforslaget kommer til at se ud nu med de ændringsforslag, som støttes af et flertal, rummer det slet ikke de samme urimelige skævvridninger, som vi så i det tidligere forslag. De skadevirkninger, som en sådan afgiftslov nødvendigvis må påføre enkelte erhvervsgrøner, er forholdsvis beskedne. De er i hvert fald uundgåelige, hvis vi virke-

lig skal tage forligsteksten om genbrug alvorligt og samtidig hente 130 mill. kr. hjem på afgiften.

Der kunne nok være kommet en bedre lov ud af det, hvis der var blevet brugt et års tid eller måske mere på at forberede loven i samarbejde med de relevante erhverv. Vi havde gerne medvirket til at give ministeren den fornødne tid, samtidig med at vi skaffede 130 mill. kr. om året frem andre steder fra, men ministeren ønskede at holde sig strikte til forligsteksten, ministeren ønskede ikke tid til at gøre arbejdet grundigere. Så må vi naturligvis følge forligsteksten til punkt og prikke. Men ærgerligt er det nu, at vi ikke fik noget endnu bedre ud af det.

Med disse ord skal jeg på venstres vegne give tilslutning til lovforslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag, og jeg skal tilsige ministeren vor vågne opmærksomhed i forbindelse med det forestående arbejde med en yderligere forbedring af loven.

Så er der hr. Thorndahls dagsordensforslag. Lad mig sige helt klart til hr. Thorndahl og til fremskridtspartiet, at det dagsordenspjet vil vi ikke have noget med at gøre i venstre. Om så fremskridtspartiet kom frem med et dagsordensforslag, der konstaterede, at to og to er lig med fire – det er jo sådan nogenlunde det, man udtrykker med dette dagsordensforslag – så vil vi ikke være med til det pjet. Vi sidder her i folketinget for at arbejde os igennem nogle problemer, ikke for at lege »vælte regering« i tide og utide.

John Winther (KF):

Vi vil fra konservativ side stemme for de ændringsforslag, der er stillet af skatte- og afgiftsministeren med tilslutning fra et flertal af udvalget.

Jeg skal i øvrigt ikke her ved lovforslagets anden behandling sige så forfærdelig meget om det; jeg tror, at der både inden og uden for udvalget efterhånden er vekslet de bemærkninger, der skal til. Men jeg føler dog trang til at sige efter det, der nu er blevet sagt, at vi langtfra finder, at det resultat, der er blevet opnået, er ideelt. Vi havde, og det gav jeg også udtryk for ved første behandling, langt foretrukket, at vi havde fået en ensartet og lavere afgiftssats, fordelt på et større antal enheder, men det kunne vi altså ikke komme igennem med.